32002R1494

REGULAMENTUL (CE) NR. 1494/2002 AL COMISIEI
din 21 august 2002
de modificare a anexelor III, VII și XI la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind controlul encefalopatiei spongiforme bovine, eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă, retragerea materialelor cu risc specificate și modalitățile de import de animale vii și de produse de origine animală

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă ([1]), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 270/2002 al Comisiei ([2]), în special articolul 23,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 999/2001 stabilește reglementări referitoare la monitorizarea encefalopatiei spongiforme bovine (ESB) la bovine, la distrugerea embrionilor și a ovulelor din specia bovină în caz de ESB, la schimburile comerciale cu embrioni și de ovule de bovine și la retragerea materialelor cu risc de ESB specificate.

(2) Atunci când Regulamentul (CE) nr. 1248/2001 al Comisiei ([3]) a modificat programul de monitorizare a ESB la bovine, s-a adoptat o dispoziție care prevede ca programul să fie reexaminat în conformitate cu ultimele rezultate obținute în cursul primelor șase luni.

(3) În timpul celui de-al doilea semestru al anului 2001, mai mult de cinci milioane de bovine au fost supuse unui test de depistare a ESB, care a descoperit 457 de cazuri pozitive. Era vorba în cea mai mare parte a cazurilor de animale care au murit la fermă, de animale care au fost sacrificate de urgență și de animale a căror sacrificare a fost amânată din cauza unei suspiciuni de boală sau de tulburare a stării lor generale.

(4) Pentru a garanta aplicarea uniformă a programului de monitorizare, este necesar să se clarifice, în anexa III capitolul A titlul I punctul 2, definiția animalelor a căror sacrificare a fost amânată din cauza unei suspiciuni de boală sau de tulburare a stării lor generale.

(5) Toate animalele care au murit la fermă după vârsta de douăzeci și patru de luni au fost supuse unui test de depistare a ESB, în cadrul unei cercetări statistice efectuate pe o perioadă de un an și stabilită ca măsură tranzitorie prin Regulamentul (CE) nr. 999/2001. Pentru a garanta depistarea eficientă a cazurilor de ESB, trebuie menținută, pe o bază permanentă, efectuarea de teste tuturor animalelor care au murit la fermă după vârsta de douăzeci și patru de luni. Pentru a evita cheltuieli exagerate, trebuie să se prevadă o derogare pentru animalele care mor în zone îndepărtate unde nu se asigură colectarea animalelor moarte.

(6) Este important să se urmărească evoluția epidemiei de ESB la animalele născute după intrarea în vigoare a interdicției sporite referitoare la hrana rumegătoarelor în Regatul Unit. În acest scop, trebuie extinse testele efectuate pe animalele sacrificate și distruse în cadrul programului de sacrificare a animalelor cu vârsta mai mare de treizeci de luni pentru a include toate animalele născute după interdicția menționată anterior. Cu toate acestea, depistarea cazurilor pozitive la animalele cu vârsta mai mică de patruzeci și două de luni este foarte puțin probabilă și ar fi exagerat să se ceară efectuarea de teste pe animale sănătoase mai tinere de această vârstă destinate distrugerii în conformitate cu regimul excepțional prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 716/96 al Comisiei din 19 aprilie 1996 de adoptare a unor măsuri excepționale de susținere pentru piața cărnii de vită din Regatul Unit ([4]), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1176/2000 ([5]).

(7) Trebuie clarificate normele referitoare la marca de sănătate aplicată carcaselor selecționate pentru a face obiectul unui test de depistare a encefalopatiei spongiforme transmisibile.

(8) Pentru a evita generarea unor cheltuieli exagerate pentru programul de monitorizare a micilor rumegătoare, trebuie să se prevadă o derogare pentru animalele care mor în zone îndepărtate unde nu se organizează colectarea animalelor moarte.

(9) Trebuie să se precizeze dispozițiile referitoare la programele voluntare de monitorizare a celorlalte specii de animale în afară de bovine, ovine și caprine.

(10) În avizul din 16 mai 2002 privind siguranța embrionilor de bovine, Comitetul Științific Director (CSD) a ajuns la concluzia că nu este necesar să se adopte alte măsuri decât cele prevăzute în protocoalele recomandate de Societatea internațională de transferuri de embrioni. Cu ocazia sesiunii generale din mai 2002, Oficiul Internațional de Epizootii (OIE) – organizație mondială pentru sănătatea animalelor – a hotărât, pe baze științifice similare, să elimine toate condițiile comerciale referitoare la embrionii și ovulele de la specia bovină. În consecință, trebuie abrogate dispozițiile referitoare la distrugerea embrionilor și a ovulelor care provin de la bovine infectate cu ESB, precum și condițiile comerciale referitoare la ESB care se aplică embrionilor și ovulelor din specia bovină.

(11) Este necesar să se precizeze normele referitoare la retragerea și controlul materialelor cu risc specificate.

([1]) JO L 147, 31.5.2001, p. 1.
([2]) JO L 45, 15.2.2002, p. 4.
([3]) JO L 173, 27.6.2001, p. 12.
([4]) JO L 99, 20.4.1996, p. 14.
([5]) JO L 131, 1.6.2000, p. 37.

(12) În avizul din 27 iunie 2002 referitor la riscul geografic de ESB în anumite țări terțe, CSD ajunge la concluzia că, în afară de țările deja evaluate, prezența ESB în șeptelul indigen este, de asemenea, în mare măsură improbabilă în Islanda și Vanuatu. Aceste două țări ar trebui deci să fie exceptate de la condițiile comerciale care se aplică animalelor vii din specia bovină și produselor de origine bovină, ovină și caprină.

(13) Regulamentul (CE) nr. 999/2001 trebuie deci modificat în consecință.

(14) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele III, VII și XI la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 august 2002.

Pentru Comisie

David BYRNE

Membru al Comisiei

ANEXĂ

1. Anexa III se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA III

SISTEMUL DE MONITORIZARE

CAPITOLUL A

I. **Monitorizarea bovinelor**

1. *Dispoziții generale*

Monitorizarea bovinelor se efectuează în conformitate cu metodele de analiză de laborator descrise în anexa X capitolul C punctul 3.1 litera (b).

2. *Monitorizarea animalelor sacrificate pentru consum uman*

2.1. Toate bovinele cu vârstă mai mare de douăzeci și patru de luni:

— care fac obiectul unei sacrificări speciale de urgență în sensul articolului 2 litera (n) din Directiva 64/433/CEE a Consiliului [1] sau

— sacrificate în conformitate cu capitolul VI punctul 28 litera (c) din anexa I la Directiva 64/433/CEE, cu excepția animalelor care nu prezintă semne clinice de boală și sunt sacrificate în cadrul unei campanii de eradicare a bolii

sunt supuse unui test de depistare a ESB.

2.2. Toate bovinele cu vârstă mai mare de treizeci de luni:

— sacrificate în condiții normale pentru consum uman sau

— sacrificate în cadrul unei campanii de eradicare a bolii în conformitate cu capitolul VI punctul 28 litera (c) din anexa I la Directiva 64/433/CEE, dar care nu prezintă semne clinice de boală

sunt supuse unui test de depistare a ESB.

2.3. Prin derogare de la punctul 2.2, Suedia poate hotărî, pentru bovinele născute, crescute și sacrificate pe teritoriul său, examinarea unui singur eșantion aleatoriu. Acest eșantion cuprinde cel puțin 10 000 de animale pe an.

3. *Monitorizarea animalelor care nu au fost sacrificate pentru consum uman*

3.1. Toate bovinele cu vârstă mai mare de douăzeci și patru de luni care au murit sau care au fost sacrificate, dar nu:

— în vederea distrugerii lor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 716/96 al Comisiei [2];

— în cadrul unei epidemii, cum ar fi cea de febră aftoasă;

— pentru consumul uman

sunt supuse unui test de depistare a ESB.

3.2. Statele membre pot hotărî o derogare de la dispozițiile punctului 3.1, în zonele îndepărtate cu densitate mică a animalelor și unde nu se asigură colectarea animalelor moarte. Statele membre care recurg la această derogare informează Comisia cu privire la aceasta și îi transmit o listă cu zonele respective. Derogarea nu poate include mai mult de 10 % din populația bovină din statul membru.

4. *Monitorizarea animalelor achiziționate în scopul distrugerii în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 716/96*

4.1. Toate animalele supuse sacrificării de urgență sau declarate bolnave cu ocazia inspecției *ante mortem* sunt supuse unui test de depistare a ESB.

4.2. Toate animalele care au vârsta mai mare de patruzeci și două de luni, născute după 1 august 1996, fac obiectul unui test de depistare a ESB.

4.3. Un eșantion aleatoriu care cuprinde cel puțin 10 000 animale pe an care nu intră sub incidența punctului 4.1 sau 4.2 este supus unui test de depistare a ESB.

5. *Monitorizarea altor animale*

În afară de testele menționate la punctele 2-4, statele membre pot, în mod voluntar, să hotărască efectuarea de teste pe alte bovine prezente pe teritoriul lor, în special în cazul în care aceste animale sunt originare din țări în care au fost recenzate cazuri indigene de ESB, în cazul în care au consumat furaje potențial contaminate sau în cazul în care au fost născute de femele infectate cu ESB ori sunt descendente ale femelelor infectate cu ESB.

6. *Măsuri după testare*

6.1. În cazul în care un animal sacrificat pentru consum uman este selecționat pentru a fi supus unui test de depistare a ESB, marca de sănătate prevăzută la capitolul XI din anexa I la Directiva 64/433/CEE se aplică pe carcasa animalului respectiv numai după primirea unui rezultat negativ la testul rapid.

6.2. Statele membre pot beneficia de o derogare de la dispozițiile menționate la punctul 6.1 cu condiția să fie pus în aplicare un sistem oficial în abator care să garanteze că nici o parte a animalului examinat care poartă marca de sănătate nu poate părăsi abatorul până când nu se obține un rezultat negativ la testul rapid.

6.3. Toate părțile corpului unui animal supus unui test de depistare a ESB, inclusiv pielea, trebuie să rămână sub control oficial până în momentul obținerii unui diagnostic negativ în urma testului rapid, cu excepția cazului în care sunt distruse în conformitate cu anexa V punctul 3 sau 4.

6.4. Toate părțile corpului unui animal declarat pozitiv la testul rapid, inclusiv pielea, sunt distruse în conformitate cu anexa V punctul 3 sau 4, cu excepția materialelor păstrate pentru evidențe în conformitate cu capitolul B partea III.

6.5. În cazul în care un animal sacrificat pentru consumul uman a fost declarat pozitiv după testul rapid, atât carcasa declarată pozitivă, cât și cel puțin carcasa imediat precedentă și cele două carcase imediat următoare pe linia de sacrificare a abatorului trebuie distruse în conformitate cu dispozițiile punctului 6.4.

6.6. Statele membre pot beneficia de derogări de la dispozițiile punctului 6.5 cu condiția ca abatorul să fie prevăzut cu un sistem care să împiedice contaminarea carcaselor între ele.

II. **Monitorizarea ovinelor și a caprinelor**

1. *Dispoziții generale*

Monitorizarea ovinelor și a caprinelor se realizează în conformitate cu metodele de analiză de laborator descrise în anexa X capitolul C punctul 3.2 litera (b).

2. *Monitorizarea animalelor sacrificate pentru consum uman*

Animalele în vârstă de peste optsprezece luni sau la care au erupt deja mai mult de doi incisivi permanenți și care sunt sacrificate pentru consum uman sunt supuse unui test de depistare efectuat pe un eșantion având dimensiunea conformă cu cea din tabel. Eșantionul este reprezentativ pentru fiecare regiune și pentru fiecare anotimp. Selecția eșantioanelor trebuie să evite o suprareprezentare a unui grup în ceea ce privește originea, specia, vârsta, rasa, tipul de producție sau orice altă caracteristică. Vârsta animalelor este estimată pe baza dentiției, a semnelor evidente de maturitate sau a altor informații fiabile. Se evită, dacă acest lucru este posibil, eșantionările multiple în cadrul aceluiași efectiv.

Stat membru	Dimensiunea minimă a eșantionului anual Animale sacrificate (*)
Belgia	3 750
Danemarca	3 000
Germania	60 000
Grecia	60 000
Spania	60 000
Franța	60 000
Irlanda	60 000
Italia	60 000
Luxemburg	250

(*) Dimensiunea eșantionului a fost calculată pentru a depista o prevalență de 0,005 % cu un nivel de precizie de 95 % la animalele sacrificate în statele membre care sacrifică un număr mare de ovine adulte. În statele membre care sacrifică un număr scăzut de ovine adulte, dimensiunea eșantionului se calculează în așa fel încât să reprezinte 25 % din numărul estimat sau înregistrat de oi reformate sacrificate în 2000.

Stat membru	Dimensiunea minimă a eșantionului anual Animale sacrificate (*)
Țările de Jos	39 000
Austria	8 200
Portugalia	22 500
Finlanda	1 900
Suedia	5 250
Regatul Unit	60 000

(*) Dimensiunea eșantionului a fost calculată pentru a depista o prevalență de 0,005 % cu un nivel de precizie de 95 % la animalele sacrificate în statele membre care sacrifică un număr mare de ovine adulte. În statele membre care sacrifică un număr scăzut de ovine adulte, dimensiunea eșantionului se calculează în așa fel încât să reprezinte 25 % din numărul estimat sau înregistrat de oi reformate sacrificate în 2000.

3. *Monitorizarea animalelor care nu au fost sacrificate pentru consum uman*

Animalele cu vârsta mai mare de optsprezece luni sau la care au erupt deja mai mult de doi incisivi permanenți, care au murit sau care au fost sacrificate, dar nu, în acest ultim caz:

— în cadrul unei epidemii, cum ar fi cea de febră aftoasă;

— pentru consumul uman

sunt supuse unui test de depistare efectuat pe un eșantion având dimensiunea conformă cu cea din tabel. Eșantionul este reprezentativ pentru fiecare regiune și pentru fiecare anotimp. Selecția eșantioanelor trebuie să evite o suprareprezentare a unui grup în ceea ce privește originea, specia, vârsta, rasa, tipul de producție sau orice altă caracteristică. Vârsta animalelor este estimată pe baza dentiției, a semnelor evidente de maturitate sau a altor informații fiabile. Se evită, dacă acest lucru este posibil, eșantionările multiple în cadrul aceluiași efectiv.

Statele membre pot hotărî să excludă din eșantion zonele îndepărtate cu densitate mică a animalelor și unde nu se asigură colectarea animalelor moarte. Statele membre care recurg la această derogare informează Comisia cu privire la aceasta și îi transmit o listă cu zonele respective. Derogarea nu poate include mai mult de 10 % din populația ovină și caprină din statul membru.

Stat membru	Dimensiunea minimă a eșantionului anual Animale moarte (*)
Belgia	450
Danemarca	400
Germania	6 000
Grecia	6 000
Spania	6 000
Franța	6 000
Irlanda	6 000
Italia	6 000
Luxemburg	30
Țările de Jos	5 000

(*) Dimensiunea eșantionului a fost calculată pentru a depista o prevalență de 0,05 % cu un nivel de precizie de 95 % la animalele sacrificate în statele membre care au o populație numeroasă de ovine. În statele membre care au o populație scăzută de ovine, dimensiunea eșantionului se calculează în așa fel încât să reprezinte 50 % din numărul estimat de animale moarte (mortalitatea estimată: 1 %).

Stat membru	Dimensiunea minimă a eșantionului anual Animale moarte (*)
Austria	1 100
Portugalia	6 000
Finlanda	250
Suedia	800
Regatul Unit	6 000

(*) Dimensiunea eșantionului a fost calculată pentru a depista o prevalență de 0,05 % cu un nivel de precizie de 95 % la animalele sacrificate în statele membre care au o populație numeroasă de ovine. În statele membre care au o populație scăzută de ovine, dimensiunea eșantionului se calculează în așa fel încât să reprezinte 50 % din numărul estimat de animale moarte (mortalitatea estimată: 1 %).

4. *Monitorizarea altor animale*

În afară de programele de monitorizare menționate la punctele 2 și 3, statele membre pot, în mod voluntar, să hotărască monitorizarea altor animale, în special:

— animalele folosite pentru producția de lapte;

— animalele care provin din țări în care s-au înregistrat cazuri indigene de EST;

— animalele care au consumat furaje potențial contaminate;

— animalele născute sau descendente din femele infectate cu EST;

— animalele care provin din efective infectate cu EST.

5. *Măsuri după testarea ovinelor și caprinelor*

5.1. În cazul în care un animal sacrificat pentru consum uman este selecționat pentru a fi supus unui test de depistare a EST, marca de sănătate prevăzută la capitolul XI din anexa I la Directiva 64/433/CEE se aplică pe carcasa animalului respectiv numai după primirea unui rezultat negativ la testul rapid.

5.2. Statele membre pot beneficia de o derogare de la dispozițiile punctului 5.1 cu condiția să fie pus în aplicare un sistem oficial în abator care să garanteze că nici o parte a animalului examinat care poartă marca de sănătate nu poate părăsi abatorul până când nu se obține un rezultat negativ la testul rapid.

5.3. Toate părțile corpului unui animal supus unui test de depistare, inclusiv pielea, trebuie să rămână sub control oficial până în momentul obținerii unui diagnostic negativ în urma testului rapid, cu excepția cazului în care sunt distruse în conformitate cu anexa V punctul 3 sau 4.

5.4. Toate părțile corpului unui animal declarat pozitiv după testul rapid, inclusiv pielea, sunt distruse în conformitate cu anexa V punctul 3 sau 4, cu excepția materialelor păstrate pentru evidențe în conformitate cu capitolul B partea III.

6. *Analiza genotipică*

6.1. Pentru fiecare caz pozitiv de EST la ovine se determină genotipul proteinei prion. Cazurile de EST depistate la animalele ale căror genotipuri sunt rezistente la boală (ovine la care genotipurile codifică alanina pe cele două alele ale codonului 136, arginina pe cele două alele ale codonului 154 și arginina pe cele două alele ale codonului 171) trebuie semnalate fără întârziere Comisiei. Dacă este posibil, aceste cazuri ar trebui să facă obiectul identificării sușei. În cazul în care nu este posibilă identificarea, efectivul de origine, precum și toate celelalte efective care au venit în contact cu animalul sunt supuse unei monitorizări sporite pentru a depista alte cazuri de EST în vederea identificării sușei.

6.2. În afară de animalele supuse unei analize a genotipului în conformitate cu dispozițiile punctului 6.1, trebuie, de asemenea, să se determine genotipul proteinei prion la un sub-eșantion de ovine selecționate la întâmplare și supuse unui test de depistare în conformitate cu dispozițiile capitolului A partea II punctul 2. Acest sub-eșantion reprezintă cel puțin unu la sută din eșantionul total pentru fiecare stat membru și conține cel puțin 100 de animale pentru fiecare stat membru. Prin derogare, statele membre pot opta pentru analiza genotipului la un număr echivalent de animale vii cu vârstă similară.

III. **Monitorizarea altor specii animale**

Statele membre pot, în mod voluntar, să hotărască monitorizarea EST și la alte specii de animale în afară de bovine, ovine și caprine.

CAPITOLUL B

I. **Informații care trebuie să figureze în rapoartele statelor membre**

1. Numărul de cazuri suspecte pe specii supuse restricțiilor de circulație în conformitate cu articolul 12 alineatul (1).

2. Numărul de cazuri suspecte pe specii supuse examenelor de laborator în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) și rezultatele analizelor.

3. Numărul de efective în care au fost semnalate și investigate cazuri suspecte la ovine si caprine în conformitate cu articolul 12 alineatele (1) și (2).

4. Mărimea estimată a fiecărei subpopulații menționată la capitolul A partea I punctele 3 și 4.

5. Numărul de bovine supuse testelor în cadrul fiecărei subpopulații în conformitate cu capitolul A partea I punctele 2-5, metoda de selectare a eșantioanelor și rezultatele testelor.

6. Mărimea estimată a subpopulațiilor menționate la capitolul A partea II punctele 2 și 3, care au fost selectate pentru eșantionare.

7. Numărul de ovine și caprine și efectivele supuse testelor în cadrul fiecărei subpopulații în conformitate cu capitolul A partea II punctele 2-4, metoda de selectare a eșantioanelor și rezultatele testelor.

8. Numărul, defalcarea după vârstă și distribuția geografică a cazurilor pozitive de ESB și de scrapie. Țara de origine a cazurilor pozitive de ESB și de scrapie, în cazul în care nu este aceeași cu țara care le raportează. Numărul și distribuția geografică a efectivelor infectate cu scrapie. Anul și, dacă este posibil, luna nașterii trebuie indicate pentru fiecare caz de ESB.

9. Cazurile pozitive de EST, confirmate la alte animale decât bovine, ovine și caprine.

10. Genotipul și, dacă este posibil, rasa fiecărui animal care a făcut obiectul unei eșantionări în cadrul fiecărei subpopulații în conformitate cu capitolul A partea II punctele 6.1 și 6.2.

II. **Informații care trebuie să figureze în documentul de sinteză al Comisiei**

Documentul de sinteză este prezentat sub formă de tabele și cuprinde, pentru fiecare stat membru, cel puțin informațiile prevăzute în partea I.

III. **Evidențe**

1. Autoritatea competentă notează în evidențe, care se păstrează timp de șapte ani, următoarele informații:

— numărul și tipurile de animale supuse restricțiilor de circulație în conformitate cu articolul 12 alineatul (1);

— numărul și rezultatul examenelor clinice și epidemiologice menționate la articolul 12 alineatul (1);

— numărul și rezultatul examenelor de laborator menționate la articolul 12 alineatul (2);

— numărul, identitatea și originea animalelor supuse eșantionărilor în cadrul programelor de monitorizare menționate la capitolul A și, dacă este posibil, vârsta, rasa și anamneza;

— genotipul proteinei prion al cazurilor pozitive de EST la ovine.

2. Laboratorul responsabil cu efectuarea examenelor va păstra pe o perioadă de șapte ani toate documentele referitoare la teste, în special fișele de laborator și, după caz, blocurile de parafină și fotografiile imuno-amprentelor (*Western-blots*)."

([1]) JO 121, 29.7.1964, p. 2012/64.
([2]) JO L 99, 20.4.1996, p. 14.

2. Anexa VII se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 1 litera (a), a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— toți descendenții unei femele în cazul căreia s-a confirmat boala, născuți după apariția clinică a bolii la mamă sau în intervalul de doi ani anterior apariției bolii,";

(b) la punctul 1 litera (a), a cincea liniuță se elimină cuvintele „embrioni" și „ovule";

(c) la punctul 2 litera (a), se elimină cuvintele ș„i distrugerea embrionilor și ovulelor".

3. Anexa XI se modifică după cum urmează:

(a) în partea A, punctul 1 litera (a) subpunctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) craniul, inclusiv creierul și ochii, amigdalele, coloana vertebrală, cu excepția vertebrelor caudale, a apofizelor transverse ale vertebrelor lombare și toracice și a părților laterale ale osului sacru, dar inclusiv ganglionii rădăcinii dorsale și măduva spinării de la bovinele cu vârsta mai mare de douăsprezece luni, precum și intestinele de la duoden până la rect și mezenterul de la toate bovinele indiferent de vârstă;";

(b) în partea A, punctul 5 litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în abatoare sau, după caz, în ale unități de sacrificare;";

(c) în partea A , lista cu țările menționate la punctul 10 litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„Argentina

Australia

Botswana

Brazilia

Chile

Costa Rica

El-Salvador

Islanda

Namibia

Nicaragua

Noua Zeelandă

Panama

Paraguay

Singapore

Swaziland

Uruguay

Vanuatu.";

(d) în partea A, punctul 12 litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în cazul în care nu se cere retragerea coloanei vertebrale, carcasele sau părțile de carcase de bovine care conțin coloana vertebrală, în sensul Directivei 64/433/CEE, sunt identificate cu o bandă albastră pe eticheta menționată de Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului, cu excepția etapei de livrare către consumatorul final;";

(e) partea B se elimină;

(f) în partea D, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Punctul 2 nu se aplică importurilor de bovine născute și crescute în următoarele țări:

Argentina

Australia

Botswana

Brazilia

Chile

Costa Rica

El-Salvador

Islanda

Namibia

Nicaragua

Noua Zeelandă

Panama

Paraguay

Singapore

Swaziland

Uruguay

Vanuatu.";

(g) în partea D, se elimină punctul 4.